

Nagy Zsuzsanna: „A parfüm egy film” - Interjú Zólyomi Zsolt parfümőrrel

„A parfüm egy film” - hangzott el az egyetlen magyar „orr”, Zólyomi Zsolt parfümőr nyilvános előadásán, melyet az Alkalmazott Egészségtudományi és Egészségfejlesztési Intézetben tartott. Egy páratlanul izgalmas, sőt nem mindennapi témába, az illatok és parfümök titokzatos világába nyert betekintést a közönség. Időutazáson voltunk, illatok által megidézett érzelmek, emlékképek, fantáziavilágok jelentek meg előttünk, és ezek tették számomra igazán személyessé Zólyomi Zsolt előadását. Mindeközben úgy beszélt, hogy észre sem vehettük az idő múlását. Szellemesség, impulzivitás és egyfajta tudományosság szötte át ezt a másfél órát, ahol elképedve hallgattuk, mennyi mindenről szólhat és mennyi mindent

Emlékszel arra a momentumra, amikor megfogalmazódott benned, hogy parfümőr szeretnél lenni?

Nem. Nem parfümőr szerettem volna lenni, hanem az illatokkal szerettem volna varázsolni. Tudtam, hogy nagyon érdekelnek a természetes anyagok, és a szépségnek az a formája érdekelt, ami az emberi pszichére, lélekre tud hatni. Nem tudok jól rajzolni, zenélni, nincs jó vizuális fantáziám, semmi ilyesmit nem tudok, de valahogy az illatok gyerekkorom óta megfogtak.

Ezt a fajta „hatalmat” próbáltad mások javára is fordítani gyerekként, kamaszként?

Kiskamasz koromtól fogva tudtam, hogy például annak az embernek azt a bizonyos illatot kellene hordania, hogy meghódítsa a kiszemelt lányt. Ezek furcsa dolgok, de tudod, valahogy biztos voltam a dolgomban. Szóval csak egy idő után mertem szólni a barátaimnak ilyenekről, sőt, már egy idő után ők kérdeztek, hogy miben menjenek randizni, hogyan jelenjenek meg... és bejött, ez pedig óriási sikerélményt adott!

De már hamarabb is érdekeltek az illatok és a

befolyásolás, mármint a jó értelemben vett befolyásolás, sőt, inkább a segítség kémiai anyagokkal, gyógynövényekkel. Úgy fogalmaznék, hogy egy másik korszakban valamiféle sámán vagy varázsló lehettem volna, aki tudja, hogy adott esetben milyen gyógynövényt kell bevenni, megérzi az illető illatán, hogy beteg, vagy rossz a hangulata, és ezen ő tud segíteni.

Úgy tűnik, a pszichológiai és gyógyászati oldal elég erőteljesen érdekelt. Jól értelmezem?

Igen, az orvoslás, a pszichológia, a gyógyítás mindig is érdekelt, de egyik sem a klasszikus értelemben. Az illatok, szagok világa a hobbim volt, és ez így lassan érlelődött össze. Itt visszautalnék az első kérdésedre, hogy egy

kiskamasznak nincs konkrétan ilyen álma, hogy parfümőr lesz, nincs is arról még fogalma, hogy valaki parfümőket állít össze. Nem az történt, hogy felkeltem egyik reggel, hogy „mégsem agysebész leszek, hanem parfümőr”. Ez inkább egy bájos gyermeki érdeklődésből vált hobbivá, majd végül hivatássá.

Ha már a hivatásnál tartunk, az lenne a kérdésem, hogy hová érdemes fújni egy parfümből, és mennyit?

Ez egy nagyon jó kérdés. Voltaképpen az a lényeg, hogy milyen töménységű az adott parfüm. Ha egy Eau de Toilette, Eau de Cologne vagy testpermet hígítású, akkor az a legegyszerűbb, ha kijössz a zuhany alól, a víz nagy részét letöröld magadról, és még azon melegében kifújlsz magad elé egy nagy illatfelhőt, becsukod a szemed, hogy a szemedet ne irritálja, és keresztülsétálsz rajta. Így a hajadra, a dekoltázsodra, a tarkódra, az arcodra, mindenhova jut. Aztán, ahogy magadra kapod a ruhádat, az valamennyire megtartja, és egész nap egy könnyed illat fog körbevenni.

És mi a helyzet a töményebb illatokkal? Másképp kell azokkal bánni?

Töményebb illat esetén nem jó ezt a módszert alkalmazni, mert ez így túl sok, túl tömény. Olyan, mintha szállna le a repülőgéped, de

máris megéreznék az illatodat a repülőtéren. Szóval ebben az esetben érdemes az úgynevezett forrópontokat használni, ahol az erek közel futnak a bőr felszínéhez.

Hol találhatóak ezek a bizonyos forrópontok?

A csuklón, a könyökhajlatokban, a fül mögötti területen, a térdhajlatokban, a köldökön. Ez úgy működik, hogy ezekről a területekről a vér melege ezt a rétegzett parfümöt elkezdí pulzálóan „szétküldeni” a levegőbe. Érdemes viszont észben tartani, hogy ezekből nagyon keveset kell adagolni. Régebben az ilyen illatokat kis tégelyekből, egy elefantsonttűszerű eszközzel adagolták. Szinte tényleg csak egy cseppnek a töredékét, és úgy is elegendő volt az illat.

Az előadás során szóba került a parfümtanácsadás. Kérlek, mondd el nagyvonalakban, hogyan is zajlik ez a folyamat?

Úgy zajlik, hogy leülünk, és elfelejtek a kliensemmel kapcsolatban mindent, amit gondolok. Attól a pillanattól kezdve, hogy meghallottam a hangját a telefonban, egészen odáig, hogy belépett az ajtón. Az én munkám az első 5 percben, hogy ne legyen benyomásom, az ő munkája pedig az, hogy megérkezzen, és hogy a testillata visszanyugodjon az alapállapotba. Az első 5-

10 percben pedig egy kérdőívet töltetek ki vele.

Mi a jelentősége ennek a kérdőívnek a tanácsadás szempontjából?

Teljesen lényegtelen kérdéseket teszek fel, aminek igazából nincs semmi értelme, persze ezt a végén be is vallom az illetőnek. Miután ezt bevallottam, megszagolom a bőrét, megjegyzem az illatát, és innentől tudom, hogy ez a festővásznak, erre kell dolgoznom. Utána elkezdünk szagolgatni, megszagolunk együtt körülbelül olyan 40-50 parfümöt.

Ó, az rengeteg illat ilyen rövid idő alatt! Nem lesz ettől a sokféle illattól rosszul az illető?

Valóban, egy óra alatt ez iszonyat mennyiségű, én viszont ezekből szűröm le, hogy milyen illatokat szeret és miket nem. Általában teljesen más vagy ellentétes karakterű illatokat mutatok neki, így nem émelyedik meg tőle olyan rövid idő alatt.

Miután ez megvan, maradt még pár munkafázis, aminek a segítségével leszűkítem néhány illatra azt, amire kíváncsi vagyok, hogy hogyan működik a bőrén. Lehet, hogy 6 parfümöt is felteszek az illetőre, és utána azt nagyon gyorsan meg is szagoljuk, majd

elköszönünk egymástól. Legközelebb majd másnap találkozunk, és neki addig az a feladata, hogy megvizsgálja, hogyan működik folyamatában a parfüm a bőrén, és ezáltal tud majd egy érzelmi döntést hozni.

át a szakmai véleményed és az ő érzelmi döntése adja meg a helyes választ?

Igen, az a néhány parfüm, ami szerintem szakmailag jó lehet a bőrén, és az a néhány parfüm, ami neki kimagaslóan tetszik is, azoknak a metszete számít itt... és azt a parfümöt, ami ezt a sok tesztet kiállta, akkor már meg szabad venni, ki szabad választani, meg szabad alkotni,

Egyébként befolyásoló tényező lehet, hogy egy ember milyen nemzetiséghez tartozik?

Igen. Geográfiailag meghatározott, hogy mást szeretünk, és ezért nem is ugyanazokat a parfümöket adjuk el Brazíliában, mint mondjuk Magyarországon. Még összetettebb a helyzet, ugyanis időnként ugyanazon a néven egy picit módosított receptúra van egy adott kontinensen. Más az ízlésünk, más a testillatunk. Itt egy példa: ha egész nap currys rizst eszel, indiai jázminvirágokkal vagy körülvéve, és egy szantálfa templom mellett

Zólyomi Zsolt előadás közben

éled az életedet, akkor teljesen más lesz az illatpreferenciád is, meg a testillatod is, egy tömjénfüstös katolikushoz képest, aki a nagymamája palacsintáját eszi. Azért érdekes, mert akkor neked, mint palacsintaevőnek a bőröd inkább egy kelet-európai lánybőr lesz, vagyis másabb, mint egy észak-afrikai lánybőr átlaga.

Az előadásod alatt hamar kiderült számomra, hogy sokat utazol. Mi lenne számodra az a hely, az az ország illatok és szagok szempontjából, ahová szívesen elmennél, amelyet izgalmasnak találnál?

Kelet-Ázsia. Vietnám, Laosz, Kambodzsa biztosan nagyon érdekel, de meglepő módon a világ összes országában találok valami érdekességet. Régóta nem járok turistaként sehová. Valahányszor megérkezek egy helyre, akkor mindig nagyon kinyílik nekem a világ, érdeklő az orromat, hogy mi micsoda. Ez nem egy sztenderd udvariassági válasz, hogy „minden jó”, hanem ez számomra tényleg így van. Biztos Izland is nagyon szép, pedig még nem jártam ott, és lehet, Új-Zélandon is vannak olyan illatok, amik engem érdekelnek.

De őszinte leszek, valószínűleg a Balaton-felvidék egy kis elzárt részén is van olyan, amit még nem ismerek, és ezért oda is nagyon szeretek menni. Ezért is vagyok ilyen „undergo”.

Hogy néz ki egy átlagos napod?

Nincs átlagos hétköznapom, szégyenszemre. Ezen már elgondolkodtam, lehet, hogy jó lenne, ha lenne egy munkarendem, aminek alapján élném az életemet, ha beállítanám a hétköznapjaimat egy sztenderdre. Néha már én vagyok az az ember, aki a repülőtéren éli az életét. Mondok egy példát: beülök egy taxiba, a taxis hátrafordul és megkérdezi, hogy hová lesz a fuvar? Én meg automatikusan rávágom: „ha maga nem tudja ...” Szóval idáig jutottam az életemben. Küldenek értem egy taxit, de nem tudom, hogy hová megyünk. Szóval ilyenkor gondolkodik el az ember, hogy nem lenne-e egészségesebb egy rendszer... És azt mondom, hogy de, az lenne...

Mégis hogyan néz ki egy átlagos napod, amikor éppen nem utazol?

Egy átlagos napom úgy néz ki parfümszakmai

szempontból, hogy mindig szagolok. Ha a szagolást úgy érted, hogy kreálok-e, akkor igen, majdnem mindennap kreálok, néha tartok pihenőnapot, kutatónapot, amikor például kultúrtörténet után megyek, vagy érdekes alapanyagokat veszek ki. Mindig van gyakorlás, amikor behunyt szemmel beazonosítok 10-20-30 alapanyagot gyorsan egymás után, ez olyan, mint az operaénekesnek a skálázás.

Olyan is van, hogy egy pályatársnak egy művét megszagolod, és fejben szétszeded, majd megpróbálsz a receptúrát fejben megcsinálni. Ha van időd és kedved, akkor újraalkotod, és elküldöd neki, hogy szerinted hogy lett volna jobb, mert mi egyébként így szakmán belül küldözgetünk egymásnak különféle próba példányokat.

Nagyon sok kulturális projektben dolgozom, sok médiaszereplésem van és rengeteg különböző terméket fejleszték, de ma már nemzetközi luxusipari szakértőként is dolgozom.

Ez pontosan mit jelent, mi a feladatod luxusipari szakértőként?

Ez azt jelenti, hogy olykor nem kozmetikumról beszélünk, hanem például egy italcég új termékének a bevezetéséről, aminek van illata, és a kampányban fel lehet használni ezt az illatot. Példának okáért van egy alkoholgyártó cég, amely egy új ízű alkoholos italt szeretne bevezetni és tesztelni. Ha ez az íz például a körtéé, akkor lehet, hogy a promóciós időszak alatt az egész Feri-hegyi repülőtér körteillatú lesz, és ez pedig egy jó kampánynak, marketingfogásnak számít manapság.

Említetted, hogy gyakorolni szoktál. Erre van egy külön kis illattárad, amiből mindennap x darab illatot megszagolsz, vagy hogyan működik ez?

Igen, sok ezer alkotóból álló gyűjteményem van. Mindennap mást szagolok, néha napján hívok barátokat, családtagokat, megmondom nekik, hogy nem akarom tudni, hogy ők mit vesznek ki, és akkor csukott szemmel odatartják az orrom alá, és lehet, hogy olyan alapanyagokat választanak ki, amiket már 5 éve nem használtam. Nagyon érdekes, hogy mit hibázok el és miért. De ez csak egy

nagyon egyszerű feladat, ez olyan, mintha Michelangelo azt gyakorolná, hogy milyen szín a piros, de közben meg rengeteg-féle piros van.

Mit csinálsz, amikor van egy kis szabadidőd? Mennyire fér bele a sport, és milyen szellemi tevékenység frissít fel?

Van két agaram, velük nagyokat szaladgálunk a világban, de amúgy is rengeteget mozgok: úszok, futok, síelek, evezek, szörfözök, mindent csinállok - már amikor az időm engedi. Nagyon szeretek olvasni is, mindig vannak könyvek az ágyam mellett. A nagymamám az egyetemi könyvtárban dolgozott, és amikor gyerek voltam, télapóra mindig annyi könyvet kaptunk, amilyen magasak voltunk, és így zajlott ez sok-sok éven át. Szóval hozzászoktam, hogy mindig sok könyv vesz körül, és ezt szeretem is.

Számodra különösen fontos, hogy a szaglásod rendben legyen. Van-e olyan módszer, amivel hatékonyabban védekezel a betegségek ellen?

Ugyanúgy megfázok, rosszul leszek, mint a többi ember. Nem tudok ellene mit tenni. A kipihenség nagyon sokat tud segíteni, valamint a nagyvárosi szmogtól távol sokkal könnyebb regenerálódni a friss levegőn. Például egy síelés is sokkal jobban kielejezi a szaglást, és meglepődve tapasztalod, miután visszaérsz a városba, hogy fulladsz, köhögsz, tulajdonképpen egy „szmogpaplan” alatt érzed magad... Aztán nagyon gyorsan visszaszoksz hozzá. Ez ilyen, sajnos.

Van olyan hely az országban, ami szakmai szempontból fontos számodra?

A Balaton mellett van egy vízparti ingatlanom, ahonnan rálátok a tóra, és kinyitom az ablakokat, mindig keresztzellőztetek, na és ott például abszolút nincs szmog! A jó, nagy víztükör feletti, tiszta levegőt használom alapnak, hogy ahhoz képest szagoljak. Tehát ha pontos, minimális különbségeket kell vizsgálnom, akkor leginkább oda megyek „szagolni.”